

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

quātitas que est maior respectu vniꝝ et minor respectu alterius, qui sunt duo respectu huiꝝ, ꝑ relo nō accipit eē immedia-

^{2^a pcelo}

te per actionē fundamēti nec termini s̄z per p̄priā actionē.

C^oclusio est ista q̄ nihil est per se terminus mutationis nisi tm̄ s̄ba q̄titas et q̄litas et vbi, et l̄ loquēdo de mutatione nāli. Hec aut̄ cōclusio sic p̄bat. Illud qđ positis extremis ponit in eodē instanti cū eis nō accipit eē per se per mutationē sed solū per accīns, p̄bat. q̄ oīs mutationis est de opposito in opposituz, sed extrema alicuius forme nō possunt trāsire in eodē instanti de opposito in oppositum, q̄ tunc simul essent sub vtroq; oppositor̄, ergo q̄n qđ accipit esse in eodē instanti cuꝝ extremis distinctis ab eis nō est per se p̄prie terminus mutationis, sed relatio de ḡie relationis ponit in eodez instanti in quo ponunt ambo extrema, ergo et c. Cōfirmatur. qm̄ illud qđ nō h̄z p̄priā oppositū nō h̄z p̄priā mutationē cū oīs mutationis est de opposito in oppositū, sed illud qđ ponit alio posito et tollit alio sublato nō h̄z p̄priā opposituz in illo subiecto: qm̄ tunc idem s̄bm in eodem instanti esset sub vtroq; oppositor̄, sed relatio posito extremo vtroq;. ergo nō est per se terminus alicuius mutationis: sed tm̄ per accīns, idem p̄t intelligi de quacūq; alia forma. Sed p̄tra predicta arguit: primo sic p̄tra p̄lmā īnem, quicqđ est per se terminus actionis referit per se ad agens sicut p̄ductū ad p̄ducens; sed relatio nō referit ad cām per modū p̄ducti ad p̄ducens; qm̄ tunc relatio esset s̄bm alterius relationis per quā referit ad p̄ducens, et illa esset s̄bm alterius relationis, et sic esset abire in infinitū, qđ est inueniens. Contra scđam īnem arguit sic oīs actio noua est mutationis, qm̄ mutari est aliter se h̄z nūc q̄z prius, sed relatio p̄t acgrī de nouo nō acquisito fundamēto de nouo, sed solū acq̄sito termino de nouo, ergo talis acq̄situs noue relationis erit noua mutationis, q̄r noua actio est noua mutationis, ergo ad relationem est per se mutationis noua alia a mutatione fundamēti. Item ḡiatio s̄m quid est mutationis finis, sicut ḡiatio simplis est mutationis simplis, sed omne illud qđ per se est terminus actionis est per se terminus ḡiatio, et ḡiatio s̄m qđ terminat ad qđlibet p̄dicamentū, qm̄ ad qđlibet p̄dicamentū per se est actio, ergo ad qđlibet p̄dicamentū est per se mutationis et non tm̄ per accīns. R̄ndeō ad prīmū dico q̄ duplex est relatio, quedā effectus ad cām sive p̄ducti ad producens, et ista p̄prie nō referit ad p̄ducens, sed est rō referēdi productū ad p̄ducens. Quedā vero est relatio altera ab illa sicut est relatio similitudinis et equalitatis, et sic de multis alijs, et ista non referit ad p̄ducens nisi mediante prima relatione, et talis relatio est s̄bm prime relationis, et referit per illam et in prima relatione est status, et sic nō sequit̄ p̄cessus in infinitū, et sic cōcedo q̄ relatio vniꝝ rōnis fundat sup̄ relationes alterius rōnis, et sic nō sequit̄ p̄cessus in infinitū, sicut nec sequit̄ in alijs accidentibꝝ. Lū ergo dī, oīs forma que per se est terminus actionis vel referit ad agens denoīatiꝝ sicut s̄bm relationis, vel referit ad agens essentialiꝝ et qđitative sicut ista relatio p̄ducti ad p̄ducens referitur ad p̄ducens essentialiꝝ et qđitative, nō aut̄ fundamētaliꝝ et denoīatiꝝ, sed aliae relationes ab ista referunt ad agens mālter et denoīatiꝝ, nō tm̄ essentialiter et qđitative, vbiq; aut̄ est s̄bm aliquā tale denoīatiꝝ, ppter aliquā qđ est tale essentialiꝝ est status in illo qđ est tale essentialiter. Ad aliud dico q̄ eo mō quo est actio noua eo mō est mutationis noua, si per se per se si, per accīns per accīns, acq̄situs relationis noua sine noua actione fundamētisue pp̄ acq̄sitionē termini nouā est noua nō per se, sed per accīns, ideo est mutationis per accīns pp̄ acq̄sitionē termini oppositi, qm̄ si terminus suis sit coeuus fundamēti relatio eē coeuua vtrīq; q̄ aut̄ nō sit coeuua vtrīq; hoc est per accīns, qm̄ ipsa extrema nō sunt coeuua adinīscē, et sic ab alio h̄z q̄ sit terminus actionis, et ab alio q̄ sit terminus noue actionis qm̄ q̄ sit terminus actionis distincte, hoc h̄z qm̄ est ens distinctū, q̄ aut̄ sit terminus noue actionis, hoc h̄z ab extrinseco: qm̄ aliquā ea sua est noua, et ita q̄ relatio sit noua hoc nō h̄z per

se ex nā sua, qm̄ tūc eēt per se terminus mutationis, s̄z hoc nō h̄z ex alia cā noua, ideo est terminus mutationis per accīns tm̄. Ad aliud dico q̄ ḡiatio s̄m quid p̄t sumi dupl̄, vel in qđtū mutationis, et sic est solū in quatuor p̄dicamentis per se h̄z in quolibet alio sit per accīns, vel solū ut simplis est p̄ductio rei ut distinguit̄ mutationē rei p̄prie dictā, et sic cōcedo q̄ est per se in quolibet p̄dicamento excepto p̄dicamento actionis.

His visis r̄ndeō ad rōneos p̄incipales. Ad p̄maz cōcedo maiore, Ad minore dico q̄ relo per se nō suscipit magis et min, s̄z hoc est p̄ accīns et p̄ aliud, puta per itēsionē fundamēti sicut arguebat, aliquā et remittitur ad remissionē fundamēti, ut puta q̄ duo sunt equalē albi: itēdā albedo in uno ecce q̄ facit sunt min filēs, p̄t etiā itēdā vel remittitur ad itēsionē vel remissionē alteri extremitatis. Ad 2^m r̄ndeō vbi pono talē p̄pōne, q̄ fundamētum cui nouiter advenit relo neēio mutat̄ in aduetū relonis, et qm̄ adducit ab Arist, q̄ fine mutationē fundamēti ipm fundamētū factū est filē alteri dico q̄ mutari est dupl̄, uno mō ad se, alio mō ad alterū, p̄mo mō est in absolutis, scđo mō in respectu, et primo mō itēdit Arist, q̄ s̄m relationē nō est mutationis in subiecto vel fundamento et c.

Et cū motus nō est s̄be neq; relonis neq; actiōis neq; passionis remanet ut sit in qđtate et qđlitate et vbi tñi. Qđ. vi.

Verit̄ vtrībū sit per se terminus mot⁹ localis, et v̄r̄ q̄ nō, qm̄ nō suscipit magis nec min, per auctores s̄x p̄n, nec est in ipso īnitas, q̄ ab uno vbi ad aliud nō est maxima distātia salte, itē qcūq; q̄z et c. Et locus est p̄ se terminus mot⁹ localis, q̄ nō vbi p̄sita p̄z, q̄ vñ mor⁹ ḡie est ad vñ terminū ḡie, s̄, huius mō locū et vbi differēt ḡie, p̄bat aīs, q̄r mot⁹ aut̄ localis dī a loco. Tum etiā q̄r dīe mot⁹ localis sunt dīe loci, puta sursum et deorsuz, ergo et c. Itē nulla forma acq̄sita imp̄artibilis et indiūsibilis est per se terminus mot⁹, p̄z, q̄r mot⁹ est acq̄situs partis post partē, b̄, hui⁹, ad indiūsibile nō est motus, s̄z vbi acq̄sīt̄ im̄partibilis et totū simul, et sit̄ deperdit̄ totū simul, p̄bat, q̄r illud deperdit̄ totū simul qđ scđm se totū est im̄obili in uno instati et nunq; postea est in mobili, nec s̄m se totū nec s̄m aliquā partē eius, s̄z vbi est huiusmodi, probatur in motu locali, vel mobile in uno instati h̄z aliquā vbi, et nunq; postea hēbit aliquā partē ipsi⁹ vbi, vel nō. Si dicat q̄ non, h̄z p̄positū, q̄r v̄z, vbi deperdit̄ totū simul, et per q̄n acq̄sīt̄ totū simul, Et si dicat q̄ sic ista pars ipsius vbi quā dicit̄ q̄ h̄z mobile in alio instati aut̄ erit in eadē p̄te mobilis in qua p̄mo erat, aut̄ in alia. Si dicat q̄ sit in eadem tūcilla pars quiescit, q̄r h̄z p̄tineat idē vbi, et tūc totū mouebit̄ locū p̄te quiescēt, qđ est imp̄ole, ergo et c. Si dicat q̄ sit in alia parte q̄z prius esset, tūc migrabit̄ de parte in partem et de subto in subiectū, quod est im̄ple, q̄r accīns, nō transit de subto in subiectū. Cōfirmat̄ q̄r si aliquā moueat̄ ab uno vbi in aliud quero an maneat primū vbi aut̄ non. Si maneat in gete et mobile recedit̄ migrabit̄ de subiecto in subto. Si non maneat vel ergo corrūpit̄ vel deserit̄ cū mobili, nō primū ut v̄r̄, q̄r ex quo causat̄ circūscriptiō loci et locus manet im̄obilis, videt̄ ergo q̄ vbi maneat. Si deserat̄ cum mobili tunc ad illud vbi nō est motus, q̄r mot⁹ est respectu non habiti, vbi aut̄ in principio h̄z. Item vbi est circūscriptiō corporis locantis et c. sed circūscriptiō ista consistit in indiūsibili, ita q̄ quocūq; addito vel variato variatur ista circūscriptiō, ergo indiūsibili acq̄sīt̄, non ergo per motū. Itē si ad vbi esset motus ille motus esset in tpe, sed in quolibet tpe sunt infinita istātia in actu, et in qđlibet istātia est mobile motuz in aliquo sibi adequare in actu, ex quo sequitur q̄ si mot⁹ ad